

законодавства велику кількість судових прецедентів. Воно менш кодифіковане, але в цілому досить добре систематизоване в рамках статутного законодавства, де аграрне законодавство виділяється окремими великими розділами. Сільськогосподарське виробництво регулюється як федеральним, так і штатним законодавством. Штати відповідають за охорону здоров'я та безпеку громадян. Регулювання сільського господарства в них здійснюється шляхом ліцензування виробництва і маркетингу. У деяких областях існує паралельно федеральне і штатне регулювання, при цьому прерогатива належить федеральному закону.

Література

1. Запорожець А. М. Аграрне право зарубіжних країн / А. М. Запорожець. – Х.: Консум, 2005. – 230 с.
2. Янчук В. З. Аграрне право України / В. З. Янчук. – К.: Юрінком Інтер, 2000. – 681 с.
3. Титова Н. Фермерство в США: державний захист прав фермерів / Н. Титова, Л. Логуш // Право України. – 1993. – № 4. – С. 30-31.

УДК 346.1:368.025.6:347.824.4(043.2)

Іжаківська А. В., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Козирєва В. П., к.ю.н., доцент

ГОСПОДАРСЬКО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ СТРАХУВАННЯ РИЗИКІВ В АВІАЦІЙНІЙ ГАЛУЗІ

В умовах функціонування ринкової економіки, основу якої складає господарська (підприємницька) діяльність з використанням різних форм власності, та механізму державного регулювання відносин у сфері економіки потреба суб'єктів господарської діяльності у захисті своїх майнових прав та охоронюваних законом інтересів від різноманітних ризиків зростає.

Україна як член Міжнародної організації цивільної авіації (ІКАО) і держава реєстрації цивільних повітряних суден, держава розробника та виробника авіаційної техніки, держава експлуатанта взяла на себе зобов'язання забезпечувати безпеку цивільної авіації [1]. Забезпечення безпеки цивільної авіації – комплексний процес, який передбачає забезпечення безпеки польотів, захист цивільної авіації від актів незаконного втручання (авіаційну безпеку) та захист навколишнього середовища від шкідливого впливу з боку авіації (екологічну безпеку).

Важливою складовою вітчизняної державної політики щодо

забезпечення безпеки польотів повітряних суден цивільної авіації є її нормативно-правове забезпечення. Так, основу правового регулювання даної сфери державного управління складають:

- Повітряний кодекс України;
- Закон України «Про транспорт»;
- Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку здійснення нагляду за забезпеченням безпеки руху на транспорті»;
- Указ Президента України «Про Державну службу України з нагляду за забезпеченням безпеки авіації»;
- Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку і правил проведення обов'язкового авіаційного страхування цивільної авіації» [2; 3; 4].

Негативний вплив на безпеку цивільної авіації в Україні здійснюють:

- відсутність економічної стабільності, сталого зростання виробництва, неплатоспроможність фінансових установ та дефіцит фінансових ресурсів;
- значна взаємна заборгованість і збитковість більшості підприємств;
- неповна і фрагментарна законодавча база, неефективний контроль з боку держави, прояви монополізму;
- високий рівень інфляції;
- слабкий розвиток фондового ринку, що не дає змоги використовувати цінних паперів як категорії активів для захищеного розміщення страхових резервів;
- неналежний рівень інформації про стан і можливості страхового ринку, довіри населення до страхування.

Найшвидші темпи прогноуються для розвитку майнового страхування та страхування відповідальності. Зростання попиту на страхові послуги, активна державна підтримка страхування, розвиток інфраструктури ринку страхування сприятиме підвищенню інвестиційного потенціалу страхового ринку за рахунок збільшення розміру страхових резервів.

Результати дослідження потенціалу підприємств авіаційної промисловості свідчать про цілком можливе збільшення обсягів розроблення та виробництва авіаційної техніки, зокрема за такими напрямками, як літакобудування (регіональні пасажирські та транспортні літаки), авіаційне двигунобудування, авіаційне агрегатобудування, бортове радіоелектронне обладнання, орієнтоване на використання супутникових систем зв'язку, навігації та спостереження, надлегкі та легкі літальні апарати, вертольотобудування, безпілотні літальні апарати.

Зробивши підсумок, можна зазначити, що до основних напрямків реформування державної політики забезпечення безпеки польотів повітряних суден цивільної авіації доцільно віднести:

1. Удосконалення системи державного управління цивільною авіацією шляхом:

— корегування державної політики з питань забезпечення безпеки польотів;

— впровадження кожним суб'єктом авіаційної діяльності прийнятних рівнів безпеки польотів;

— управління ризиками в галузі цивільної авіації;

— впровадження європейських стандартів щодо виконання та забезпечення польотів.

2. Удосконалення системи розслідування авіаційних подій шляхом:

— розроблення нормативно-правових актів щодо розслідування та запобігання авіаційним страховим подіям;

— створення інформаційного забезпечення системи управління страховими ризиками безпеки польотів.

Значення цивільної авіації, з огляду на розвиток суспільних відносин у всіх сферах, у перспективі буде тільки зростати.

Література

1. Tracesea Civil Aviation Safety and Security / Офіційний веб-сайт [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.traceseacivilaviation.org/>

2. Повітряний кодекс України від 19 травня 2011 р. № 3393-VI // Відомості Верховної Ради України. – 2011. – № 48-49. – Ст. 536.

3. Про страхування: Закон України від 7 березня 1996 р. № 85/96-ВР [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.zakon.rada.gov.ua>

4. Про затвердження Порядку і правил проведення обов'язкового авіаційного страхування цивільної авіації: постанова Кабінету Міністрів України від 12 жовтня 2002 р. № 1535 // Офіційний вісник України. – 2002. – 1 листопада. – № 42. – С. 157.

УДК 349.42:005(043.2)

Кидонь Т. В., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Беззубов Д. О., д.ю.н., доцент

ПРОБЛЕМИ ІНКОРПОРАЦІЇ ТА КОДИФІКАЦІЇ В АГРАРНОМУ ПРАВІ

В останні роки в Україні відбувається радикальне оновлення політичної, економічної і правової системи. Невід'ємною складовою частиною системи законодавства України є аграрне законодавство, яке включає сукупність взаємопов'язаних і спеціалізованих елементів різних